

Nyilas Márta és köre c. kiállítás

Kiállításunk ötlete abból született, hogy a Pécsi Tudományegyetem Művészeti kar Festő tanszékén jelenleg egy nagyon tehetséges és szakmailag előremutató alkotói habitussal rendelkező 6 hallgató dolgozik Nyilas Márta osztályában. A felsőbb éves hallgatók mindegyike a képzés jelenlegi időpontjában egy sajátos festészeti stílust és témát tudhat magáénak, amelyik nagymértékben eltér a többiekétől. Elképzelhető, hogy ez a stílus vagy művészi kifejezés esetleg a későbbiekben változni fog, de jelenleg minden kiállító hallgató egy kiforrott vagy majdnem kiforrott vizuális nyelv által képes elmondani gondolatait, érzéseit a körülötte és vele zajló életről.

Az osztály szaktanárának, **Nyilas Mártának** lírai munkái narratívák és egyben intuitívák is, hiszen az intenzív érzelmek kihangsúlyozása jellemzi őket. A festmények a valóság részlet gazdagságát egy stilizált, a formák absztrakció felé történő egyszerűsítését vállalják, ahol a töredezettség – és gyakran a töredezett test – a teljesség elvesztésére, a kapcsolatok megszakadására utal, hiszen ezek a formák egyúttal a múltó pillanatot is feltárják.

A természet mindig fontos szerepet játszott **Bogdán Melinda** életében, ami felelevenedik lírai tájképfestményeiben, ahol az alakok csupán apró mellékszereplőkként jelennek meg a hatalmas tájban, felidézve azt a romantikus szemléletet, miszerint az ember eltöpreng a természet erejével szemben. Az alakok mozgásban lévén vagy egy cselekmény közepette, a mulandósággal való harcot szimbolizálják. Egy korábbi ugyancsak a tájjal foglalkozó festménysorozatában az alakok összeolvadtak a táj egyes elemeivel, ami által a munkák egyfajta szürrealista, fantázia tájképekké váltak.

Csíkok, sávok vonulatából és gömbölyded színfoltokból épülnek fel **Halmos Gréta** nonfiguratív festményei, amelyek hol játékosabb, hol érzelmesebb, hol már-már erotikusabb kisugárzású vagy pont hogy szigorúbb világthatást idéznek. Általában kevés szín és ezek tört változataiból építi fel munkáit.

Máté Dorina a vizuális közlés síkalkotásaira jellemző alapvető alkotóelemeivel operál, azaz a ponttal, a vonallal és a folttal. Festményeinek ereje a szabadon, gesztus szerűen megrajzolt/megfestett különböző vastagságú és színű vonalakban/sávokban korongokban, cikcakk vonalakban, meanderekben vagy koncentrikus folytonos vagy szaggatott motívumokban rejlik.

Marcialek Mercédesz gyermekkorától a növények vizuális megjelenítésének hatása alatt áll, miközben munkáinak technikája a festészet és a grafika határán húzódik meg. Kompozíciós szempontból a horror vacui elvet vagy a folyó ritmust alkalmazza. A virágokmotívumokat sík geometrikus formákkal elegyíti, így ellensúlyozva a gömbölyded, organikus elemeket a szögletes, mértani szigorral, miközben palettáján a hagyományos színek mellett helyett kapnak az újszerű neon árnyalatok is.

A növények már ornamensekre redukálódnak **Nagy Éda** képeiben, amikkel a szándékosan helyenként elnagyoltan megfestett aktok a színes sávok metszetein keresztül lépnek kapcsolatba. A képeket változatos ritmusokba felosztó sávokra a festőművész hallgató elmondása szerint úgy tekint, mint különböző dimenziók meghatározóira, ahol mindegyik egy kicsit más módon betekintést ad ugyanabba az ábrázolt valóságba.

Mártai Adél társadalomkritikus szemléletű munkái olykor egy-egy embertípus és a viselkedéséhez tartozó sztereotípiák megmutatásához az antropomorfizmust hívja segítségül. A hallgató úgy gondolja, hogy az antropomorfizmus derítő hatása mellett – ami a probléma könnyedségének felvetésére vonatkozik – gyakran erőteljesen nevelő hatással is rendelkezik a társadalomkritikus felvetései miatt.